

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/44/2025
Identifikačné číslo spisu: 5723011308
Dátum vydania rozhodnutia: 12.11.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Petr Kaňa
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:5723011308.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňa a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom 12. novembra 2025 v Bratislave, v trestnej veci obvineného H. S. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, o dovolaní obvineného H. S. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 13. novembra 2024, sp. zn. 2To/58/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného H. S. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Martin (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom z 13. mája 2024, sp. zn. 25T/57/2023, uznal obvineného H. S. (ďalej tiež „obvinený“) za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v čase od 21.30 h dňa 31.05.2023 do 06.00 h dňa 01.06.2023 bez poškodenia oplotenia nachádzajúceho sa zo zadnej časti pozemku pri rodinnom dome č. XXXX/XX v W. F., v okrese H. H. v k.ú. H. H. zapísaných na LV č. XXXX, ktorého vlastníčkou je R. S., nar. XX.XX.XXXX, kde prislúchajúci pozemok je z každej strany oplotený, tento prekonal a následne spod prístrešku, ktorý je súčasťou uvedeného rodinného domu odcudzil doposiaľ nezisteným spôsobom motocykel zn. Simson typ S51/1E1/CS s evidenčným číslom H VIN:XXXXXXX, r.v. 1990, zelenej farby zakúpený v období 4/2018 za sumu 1.500,- eur a motocykel zn. KTM typ SX 125, oranžovo bielej farby, r. v. 2020 zakúpený v období 11/2022 za sumu 4.550,- eur, nezisteného VIN VI čísla, čím porušil domovú slobodu poškodenej R. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. F. XXXX, okres H. H. a krádežou jej spôsobil škodu vo výške objektivizovanej odborným vyjadrením spolu v sume 7.017,- eur,

a takto konal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/37/2022 zo dňa

30.12.2022, právoplatným dňa 11.03.2023 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 8 (osem) mesiacov, s jeho podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby a probačným dohľadom na 3 (tri) roky, do 12.03.2026.

Za to súd I. stupňa obvinenému uložil podľa § 194 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h), písm. m) a § 41 ods. 1 Trestného zákona nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 4 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodenej R. S. v sume 255,67 eur, ktorú podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom z 13. novembra 2024, sp. zn. 2To/58/2024, podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa s tým, že podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku na rovnakom skutkovom základe ako súd I. stupňa uznal obvineného za vinného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona (v znení účinnom od 6. augusta 2024).

Dôvodom korekcie prvostupňového rozsudku odvolacím súdom bola nevyhnutnosť zmeny právnej kvalifikácie s ohľadom na zmenu Trestného zákona v prospech obvineného - novelu Trestného zákona č. 40/2024 Z. z. účinnú od 6. augusta 2024.

Podľa novelizovaného § 125 Trestného zákona došlo od 6. augusta 2024 k úprave hraníc jednotlivých kategórií škody, v konkrétnom prípade s tým dopadom na obvineného, že škoda, ktorú spôsobil súdenou trestnou činnosťou z pôvodnej „väčšej škody“ (po novom upravenej ako škoda presahujúca sumu 20 000 eur) po novele už spadala (miernejšie) do kategórie „malej škody“ (presahujúcej 700 eur, avšak nepresahujúcej 20 000 eur).

Táto skutočnosť bola dôvodom zmeny právnej kvalifikácie zmenená právna kvalifikácia trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. b) Trestného zákona, spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024.

V súlade s touto novou právnou kvalifikáciou bol obvinenému uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 194 ods. 2 v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 2 rokov a 4 mesiacov, so zaradením obvineného na výkon tohto nepodmienečného trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V adhéznom výroku bol obvinený podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazaný povinnosťou nahradiť škodu poškodenej R. S. v sume 255,67 eur, ktorá súčasne bola podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázaná so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

* * *

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom ustanovenej obhajkyne Mgr. Ľubice Dendisovej dovolanie, ktoré bolo následne písomným podaním zo 17. októbra 2025 doplnené, pričom formálne uplatnil dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (porušené právo na obhajobu zásadným spôsobom) uviedol, že jeho právo na obhajobu bolo zásadným spôsobom porušené tým, že k ukončeniu prípravného konania a k preštudovaniu (uzatvoreníu) vyšetrovacieho spisu došlo bez prítomnosti jeho ustanoveného obhajcu JUDr. Michala Galla. Preštudovania spisu sa zúčastnil iba advokátsky koncipient, hoci obvinený podľa § 36 ods. 2 Trestného poriadku s jeho účasťou výslovne nesúhlasil, čo bolo v spise riadne zaznamenané.

Napriek tomu, že zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu vyplýva podpis advokátskeho koncipienta, obvinený tvrdí, že koncipient sa preštudovania spisu fakticky nezúčastnil, keďže počas úkonu odišiel. Voči tomuto postupu vyšetrovateľa obvinený podal aj sťažnosť, ktorú však prokurátor zamietol ako nedôvodnú.

Týmto postupom došlo k zjavnému porušeniu jeho práva na obhajobu najmä vzhľadom na skutočnosť, že v jeho prípade išlo o povinnú obhajobu v zmysle § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Obvinený má právo byť počas celého konania zastúpený obhajcom a obhajca má právo a zároveň povinnosť zúčastniť sa všetkých úkonov vykonávaných voči obvinenému. Keďže predmetného úkonu sa nezúčastnil advokát, ale iba ním poverený koncipient, s ktorého prítomnosťou obvinený nesúhlasil, bolo podľa neho porušené jeho základné procesné právo.

Ďalej namietal, že hoci z úradného záznamu vyplýva odobratie daktyloskopických a iných stôp z oboch zaistených motocyklov, v spise sa počas celého konania (v prípravnom ani súdnom konaní) nenachádzal žiadny znalecký posudok o vyhodnotení týchto stôp. Podľa obvineného to nasvedčuje tomu, že neboli zistené žiadne stopy potvrdzujúce jeho manipuláciu s motocyklami ani ich odcudzenie. Absencia znaleckého posudku v tejto súvislosti podľa neho vyvoláva dôvodné podozrenie, že išlo o úmyselné opomenutie dôkazného prostriedku, ktorého výsledky mohli preukázať práve jeho nevinu.

Naopak, v súdnom konaní bol vykonaný znalecký posudok týkajúci sa jeho mobilného telefónu, ktorý nepreukázal prítomnosť fotografií odcudzených motocyklov ani existenciu fotografie motocykla KTM, ktorú mal údajne zaslať svedkovi S..

V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu obvinený namietal aj to, že v konaní pred súdom neboli vypočutí ním navrhovaní policajti S. B., H. O. a O. A.. Jeho návrhy boli zamietnuté bez dostatočného odôvodnenia, resp. s odkazom na ich údajný nedostatok relevancie z dôvodu existencie zápisnice o obhliadke zaistených motocyklov spolu s fotodokumentáciou. Nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že to bol práve on, kto motocykle doviezol na miesto ich zaistenia, pričom zdôraznil, že nevladnil žiadne motorové vozidlo a motocykle boli nepojazdné, takže ich nemohol sám dopraviť na miesto nálezu.

Súd sa nedostatočne vysporiadal aj s jeho návrhom na výsluch svedka M. G., ktorý mal potvrdiť jeho obhajobnú verziu, podľa ktorej mu mal predmetný bielo-oranžový KTM motocykel poskytnúť ako vyrovnanie dlhu. Súd návrh zamietol s odôvodnením, že svedok sa nachádza v hľadaní a možno dôvodne predpokladať, že sa nenachádza na území Slovenskej republiky. Obvinený však tvrdil, že súd túto informáciu nepreveril dostatočne, keďže so svedkom bol podľa vlastných slov v kontakte aj po roku 2015 (odkedy sa svedok nachádza v hľadaní a kedy bol na neho vydaný príkaz na zatknutie) a naposledy sa s ním mal osobne stretnúť v roku 2023, kedy mu mal predmetný motocykel odovzdať.

Tiež poukazoval, že výpoveď svedka O. na hlavnom pojednávaní, ktorá sa v podstatných okolnostiach zhodovala s jeho vlastnou výpoveďou, najmä pokiaľ ide o dohodu o predaji bielo-oranžového KTM motocykla v servise, o čiastočnej úhrade kúpnej ceny a skutočnosť, že motocykel zostal v servise, kde ho svedok O. G. prestriekal, a následne spolu s motocyklom značky Simpson bol prevezený do garáže, kde boli oba motocykle zaistené.

Vzhľadom na časový odstup približne jedného roka od udalosti si svedok O. na hlavnom pojednávaní konanom 10. mája 2024 nevedel presne rozpamätať na všetky detaily svojej predošlej výpovede, a preto podľa obvineného uviedol pravdivý priebeh udalostí na tomto hlavnom pojednávaní. Argumentáciu súdu,

podľa ktorej si svedok O. v prípravnom konaní „lepšie pamätal“, hodnotil ako neakceptovateľnú. Podľa jeho názoru takýto argument by mohol byť akceptovaný len v prípade, ak by boli hodnotené rozpory medzi jednotlivými výpoveďami svedka navzájom, nie však v situácii, keď sa výpoveď svedka O. z hlavného pojednávania zhodovala s jeho výpoveďou (obvineného). Z toho odvodzoval, že súd dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku.

Zároveň poukázal na okolnosť, ktorú považoval za mimoriadne podozrivú, a to, že motocykle boli zaistené policajtom S. B., ktorý má rodinné väzby na svedka O. G. a ktorý pozná aj svedka O.. Práve svedok O. G. mal svedkovi O. oznámiť, že motocykle pochádzajú z trestnej činnosti, a títo dvaja svedkovia sa ich snažili zbaviť tým, že do veci zatiahli práve jeho (obvineného).

Je presvedčený, že svedok O. a svedok G. zosúladiť svoje výpovede s cieľom vyhnúť sa vlastnému trestnému stíhaniu, a preto podľa neho vedome uviedli nepravdivé skutočnosti, najmä tvrdenie, že svedok O. motocykel nekúpil a neodovzdal finančné prostriedky obvinenému.

Napokon poukázal na ďalšie rozpory vo výpovediach svedka O. z prípravného konania a z hlavného pojednávania. Zatiaľ čo v prípravnom konaní svedok O. tvrdil, že ho na stretnutie 9. júna 2023 mal kontaktovať obvinený, znalecký posudok preukázal opak, že svedok kontaktoval obvineného. Túto skutočnosť svedok O. na hlavnom pojednávaní 10. mája 2024 potvrdil, čím podľa obvineného uviedol pravdivú verziu, ktorá už bola v súlade so znaleckým posudkom. Na základe týchto skutočností vyslovil názor, že práve na hlavnom pojednávaní konanom 10. mája 2024 svedok O. uviedol pravdivú verziu skutkového deja, na rozdiel od výpovedí podaných v prípravnom konaní.

K dovolaniu následne písomným podaním zo 17. októbra 2025 doplnil, že konaním orgánov činných v trestnom konaní mu bolo v prípravnom konaní znemožnené účinne uplatniť právo na spravodlivý proces tým, že príslušná prokurátorka zamietla jeho sťažnosť podanú 1. augusta 2023 proti uzneseniu o vrátení veci z dôvodu, že ju obvinený neodôvodnil v lehote 5 dní, na ktoré bol vyzvaný 9. augusta 2023. Uviedol, že predmetnú sťažnosť zamýšľal odôvodniť až po konzultácii so svojím ustanoveným obhajcom, ktorý sa však v čase jej podania nachádzal na plánovanej dovolenke.

Obvinený ešte predtým, 12. júla 2023, podal žiadosť o zmenu ustanoveného obhajcu, o ktorej však bolo rozhodnuté až 12. augusta 2023, o čom sa dozvedel až následne. Medzitým, 25. augusta 2023, došlo k oslobodeniu pôvodného obhajcu JUDr. Čierneho od povinnosti obhajovať obvineného a k ustanoveniu nového obhajcu, JUDr. Galla, ktorý ho následne zastupoval v prejednávanej trestnej veci. O tejto skutočnosti sa obvinený dozvedel až s odstupom času, a preto nemohol reagovať na výzvu súdu na odôvodnenie podanej sťažnosti v stanovenej lehote.

Obvinený zároveň zdôraznil, že v uvedenom období sa nachádzal vo výkone väzby, čo podstatne obmedzovalo jeho možnosť komunikovať s ustanovenými obhajcami, zisťovať stav svojej žiadosti a zabezpečiť si riadnu právnu pomoc. Výzva na doplnenie sťažnosti mu bola doručená 9. augusta 2023, avšak v tom čase ešte nepoznal rozhodnutie súdu o svojej žiadosti o zmenu ustanoveného obhajcu, a nemal tak reálnu možnosť uplatniť svoje zákonné práva ani konzultovať odôvodnenie sťažnosti s ustanoveným obhajcom tak, aby dodržal stanovenú lehotu.

Opätovne poukázal aj na skutočnosť, že z motocyklov, ktoré boli predmetom trestného konania a tvorili podstatný dôkazný materiál vo vzťahu k posudzovanému trestnému činu, boli odobraté biologické a daktyloskopické stopy. Napriek tomu sa v spise nenachádza žiadny znalecký posudok tykajúci sa ich vyhodnotenia.

Týmto postupom orgánov činných v trestnom konaní, ako aj postupom prokurátorky, došlo k zásahu do jeho procesných práv. Prokurátorka okrem iného uviedla, že ustanovený obhajca sa v predmetnom čase nachádzal na dovolenke, nebol dosiaľ oslobodený od povinnosti obhajovať obvineného a sťažnosť z jeho strany nebola vôbec podaná. Obvinený však namietal, že prokurátorka pri tom vedela o rozhodnutí o oslobodení obhajcu, avšak neuviedla, že k tomuto oslobodeniu došlo na jeho vlastnú žiadosť až po

návrate z dovolenky 18. augusta 2023.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel jeho dovolaniu a podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 13. novembra 2024, sp. zn. 2To/58/2024 a prikázal súdu I. stupňa, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

* * *

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného (doručenom súdu I. stupňa 5. mája 2025) vyjadril názor, že za účelom náležitého objasnenia skutkového stavu boli vykonané všetky dostupné dôkazy zákonným spôsobom, a v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. Poukázal taktiež na to, že 6. decembra 2023 ustanovený obhajca JUDr. Michal Gallo vykonal preštudovanie vyšetrovacieho spisu.

Rozhodnutia súdov oboch inštancií hodnotil ako spravodlivé a vydané v súlade so zákonom, a preto navrhol dovolanie obvineného zamietnuť, keďže v ňom neboli preukázané ani naplnené dovolacie dôvody uplatnené dovolateľom.

* * *

Následne sa obvinený písomne vyjadril k stanovisku prokurátora podaním z 19. júna 2025, v ktorom v zásade zopakoval argumentáciu uvedenú v dovolaní a jeho doplnení, predovšetkým v časti tykajúcej sa absencie znaleckého posudku o vyhodnotení odobratých biologických stôp a daktyloskopických dôkazov, ďalej k spôsobu, akým mali byť prevezené motocykle na miesto zaistenia, ako aj jeho vlastnú verziu priebehu skutku.

Nad rámec uvedeného uviedol, že pokiaľ ide o preštudovanie spisu 6. decembra 2023 obhajcom JUDr. Gallom na Okresnej prokuratúre Martin, tento úkonu sa on nezúčastnil, keďže sa v tom čase nachádzal vo výkone väzby v Žiline, v dôsledku čoho podľa jeho názoru došlo k procesnému pochybeniu.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde na to určenom (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že boli splnené podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Dovolací súd pripomína, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty (vytýkané chyby) uplatnené dovolateľom a nie správnosť ich subsumpcie (podradenia) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (R 120/2012).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom

oprávnenej osoby znale j práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

* * *

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu patrí k základným právam obvineného, ktoré sú chránené nielen právnym poriadkom Slovenskej republiky, ale aj medzinárodnými dohovormi, ako je Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo na obhajobu predstavuje neoddeliteľnú súčasť práva na spravodlivý proces a zároveň jeden z kľúčových prostriedkov zabezpečujúcich rovnosť zbraní medzi obvineným a prokurátorom. Jeho účelom je garantovať ochranu procesných práv a oprávnených záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie. Dôsledné rešpektovanie práva na obhajobu pritom predstavuje základný predpoklad vydania zákonného, spravodlivého a ústavne konformného rozhodnutia.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajobného práva. Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. Zásadným porušením práva na obhajobu dochádza najmä v konaní, v ktorom obvinený nemal obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby (R 116/2014). Prípadné porušenie musí mať vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu podstatný vplyv na výsledok konania, teda na rozhodnutie vo veci samej. Môže ísť pritom aj o porušenie iných obhajobných práv obvineného, ktorých porušenie sa však (pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu) musí negatívne prejavíť na jeho postavení zásadným spôsobom.

Obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu namietal porušenie práva na obhajobu z dôvodu neprítomnosti ustanoveného obhajcu pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu (záverečnom oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania), ktoré sa uskutočnilo 4. decembra 2023. Uviedol, že na uvedenom úkone bol prítomný iba advokátsky koncipient (ďalej tiež „koncipient“), s ktorého prítomnosťou výslovne nesúhlasil, napriek čomu koncipient podpísal záznam o preštudovaní spisu.

Zo spisového materiálu vyplýva, že preštudovanie spisu sa uskutočnilo 4. decembra 2023 v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, kde sa obvinený v tom čase nachádzal z dôvodu neurologických ťažkostí. Zo záznamu o tomto úkone vyplýva, že obvinený počas preštudovania spisu náhle zmenil svoj pôvodný súhlas s účasťou koncipienta, začal sa správať verbálne agresívne, vykrikoval a dožadoval sa účasti svojho ustanoveného obhajcu. Následne požadoval, aby koncipient opustil miestnosť, čo sa podľa úradného záznamu aj stalo o 14.25 hod.

Výšetrovateľ následne, už mimo priestorov, v ktorých sa úkon preštudovania spisu vykonával, umožnil koncipientovi dodatočne podpísať záznam o preštudovaní spisu. Obvinený však odmietol tento záznam podpísať, ako aj súhlas s poverením koncipienta na vykonanie tohto úkonu. Obvinenému bola zároveň 1. decembra 2023 poskytnutá kópia vyšetrovacieho spisu.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že vyšetrovací spis bol následne preštudovaný aj ustanoveným obhajcom JUDr. Gallom dňa 6. decembra 2023 na Okresnej prokuratúre Martin. Obhajca bol informovaný o tom, že pôvodné preštudovanie spisu sa uskutočnilo 4. decembra 2023 v Nemocnici pre obvinených a

odsúdených, kde obvinený počas úkonu zmenil svoj postoj k účasti koncipienta a dožadoval sa osobnej účasti svojho obhajcu. Z tohto dôvodu prokurátorka kontaktovala 5. decembra 2023 obhajcu s informáciou o plánovanom úkone oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania podľa § 208 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam, určenom na 6. decembra 2023.

Počas tohto úkonu mal obhajca k dispozícii celý vyšetrovací spis od č. l. 1 po č. l. 282, pričom nenamietal žiadne porušenie práv obvineného. Naopak uviedol, že mal dostatočný čas na preštudovanie spisu a zároveň vyjadril súhlas s návrhmi obvineného na vykonanie ďalších dôkazov, ktoré však prokurátorka následne zamietla.

Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že vyšetrovací spis bol v plnom rozsahu poskytnutý na preštudovanie tak obvinenému pri úkone vykonanom 4. decembra 2023, pričom vopred mu bola poskytnutá aj jeho kópia, a následne aj jemu ustanovenému obhajcovi pri úkone konanom 6. decembra 2023. V tejto časti jeho procesných práv nebolo žiadnym spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, t. j. vo vzťahu k právu na preštudovanie vyšetrovacieho spisu.

Pokiaľ ide o otázku účasti advokátskeho koncipienta pri preštudovaní spisu, dovolací súd poukazuje na § 36 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého „pri úkonoch trestného konania sa môže dať obhajca zastúpiť advokátskym koncipientom, ak s tým obvinený súhlasí

- a) v prípravnom konaní, ak ide o konanie o prečine a zločine s výnimkou obzvlášť závažného zločinu,
- b) v konaní pred súdom, ak ide o konanie o prečine“.

V predmetnej trestnej veci bola síce splnená podmienka, že sa išlo o prečin, a teda na základe citovaného ustanovenia obhajca obvineného mohol byť zastúpený advokátskym koncipientom, avšak nebola splnená druhá kumulatívna podmienka, t. j. súhlas obvineného so zastúpením koncipientom.

Bez ohľadu na to, či obvinený pôvodne súhlasil alebo nesúhlasil s prítomnosťou advokátskeho koncipienta (o čom neexistuje žiadny písomný záznam, okrem údajov vyplývajúcich zo záznamu o preštudovaní spisu, kde je uvedené, že s tým ústne súhlasil), je zrejmé, že tento pôvodný súhlas následne výslovne odvolal a požadoval prítomnosť svojho ustanoveného obhajcu, na čo mal plné právo.

Vzhľadom na to, že obvinený počas úkonu zmenil svoj postoj k prítomnosti advokátskeho koncipienta, dovolací súd konštatuje, že vyšetrovateľ pochybil, keď po oznámení nesúhlasu zo strany obvineného a po tom, čo koncipient opustil miestnosť, umožnil advokátskemu koncipientovi dodatočne podpísať záznam o preštudovaní spisu.

Na druhej strane však dovolací súd poukazuje na to, že následne bol ustanovený obhajca obvineného kontaktovaný za účelom oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania, ktoré sa malo uskutočniť 6. decembra 2023. Tento úkon bol aj vykonaný a obhajca mal v uvedený deň k dispozícii celý vyšetrovací spis (č. l. 1-282). Obhajca zároveň uviedol, že bol oboznámený s priebehom úkonu vykonaného 4. decembra 2023, disponoval s kompletným spisovým materiálom a nenamietal žiadne porušenie práv obvineného.

Hoci k procesnému pochybeniu zo strany vyšetrovateľa skutočne došlo, toto pochybenie však bolo následne sanované (napravené) postupom prokurátorky Okresnej prokuratúry Martin, ktorá zabezpečila, aby bol vyšetrovací spis riadne preštudovaný aj ustanoveným obhajcom obvineného. Obhajca túto možnosť využil, spis preštudoval, nenamietal žiadne procesné pochybenia, a v rámci oboznamovania sa s výsledkami vyšetrovania uplatnil aj návrhy na vykonanie dôkazov v prospech obvineného.

K námietke obvineného, ktorú uplatnil v rámci svojho vyjadrenia sa k vyjadreniu prokurátora k dovolaniu, a v ktorej namietal procesné pochybenie spočívajúce v tom, že nebol prítomný pri preštudovaní spisu svojím obhajcom 6. decembra 2023, dovolací súd zdôrazňuje, že Trestný poriadok neukladá povinnosť, aby sa preštudovanie spisu uskutočnilo za spoločnej účasti obvineného a jeho

obhajcu. Ustanovenie § 208 ods. 1 Trestného poriadku upravuje právo obvineného a obhajcu oboznámiť sa s výsledkami vyšetrovania, preštudovať spis a navrhnúť doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, nevyžaduje však, aby tak urobili spoločne v tom istom čase.

Za týchto okolností preto dovolací súd dospel k záveru, že (vyššie konštatované) zistené procesné pochybenie policajta, vzhľadom na jeho následnú nápravu postupom prokurátorky, ktorým právo obvineného na preštudovanie spisu aj jeho obhajcom bolo zachované, nemalo reálny negatívny dopad na procesné postavenie obvineného, a teda ani negatívny následok zásahu do práva obvineného na obhajobu zásadným spôsobom, a nenaplnia tak dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

* * *

Pokiaľ ide o námietky obvineného smerujúce k nevykonaniu výsluchu policajtov B., O., A., ako aj navrhovaného svedka M. G., ktorého výsluch mal podľa obvineného podporiť obhajobu, dovolací súd pripomína, že za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku.

Ak by mal záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu, učiný podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, že určitú skutkovú okolnosť považuje preukázanú a ďalšie dokazovanie nepovažuje za potrebné, zakladať opodstatnenosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to zásade viazanosti dovolacieho súdu skutkovými zisteniami podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Táto zásada vyjadruje, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011).

Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú. Súd však nie je povinný vykonať dôkazy navrhnuté stranami konania, či vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, keď v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a § 2 ods. 11 Trestného poriadku má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť vhodné dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 339/08, sp. zn. II. ÚS 197/07, sp. zn. II. ÚS 78/05, sp. zn. IV. ÚS 252/04)

Z označenej rozhodovacej činnosti vyplýva, že nevykonanie navrhovaných dôkazov síce môže výnimočne predstavovať porušenie práva na obhajobu, avšak len za predpokladu, že súd nevysvetlí zrozumiteľne a presvedčivo prečo navrhované doplnenie dokazovania považuje za nepotrebné alebo nadbytočné. Iba v takomto prípade by bolo možné dospieť k záveru, že odmietnutie vykonania navrhovaných dôkazov zasiahlo do práva obvineného na obhajobu z dôvodu nedostatočného odôvodnenia odmietnutia vykonania ním navrhnutých dôkazov. V nadväznosti na § 168 ods. 1 a § 272 ods. 3 Trestného poriadku je preto potrebné, aby rozhodnutie súdu obsahovalo zrozumiteľné odôvodnenie prečo k vykonaniu navrhovaných dôkazov nepristúpil.

V posudzovanom prípade sa súd I. stupňa s námietkami obvineného vysporiadal a dôvody odmietnutia jeho dôkazných návrhov primerane odôvodnil. Pokiaľ ide o návrh na výsluch svedkov B. a O., súd uviedol, že takéto dokazovanie nepovažuje za potrebné najmä s poukazom na zápisnicu o obhliadke

zaistených motocyklov. V súvislosti s návrhom na výsluch svedka A., smerujúcemu k objasneniu podkladov vznesenia obvinenia, súd správne poukázal, že tieto skutočnosti sú zrejmé už z odôvodnenia uznesenia o vznesení obvinenia, a ďalšie dokazovanie v tomto smere preto nevzhladol ako opodstatnené.

Pokiaľ ide o svedka G., ktorého výsluch mal podľa obvineného podporiť jeho verziu skutkového deja a ktorého označil za potencionalného páchatela, súd I. stupňa taktiež poskytol dostatočné odôvodnenie. Voči tomuto svedkovi bol už v roku 2015 vydaný príkaz na zatknutie, v roku 2018 následne aj európsky zatýkací rozkaz, z čoho dôvodne vyplýva, že sa pravdepodobne nenachádzal na území Slovenskej republiky, a jeho výsluch tak nebolo možné reálne uskutočniť.

Argumentácia obvineného, podľa ktorej ním navrhovaný dôkaz mal zásadný význam pre náležité zistenie skutkového stavu, je argumentáciou skutkovej povahy. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že dovolací súd je viazaný skutkovými zisteniami súdov nižšieho stupňa podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a nie je oprávnený prehodnocovať dôvodnosť záverov súdov I. stupňa o potrebnosti či nadbytočnosti jednotlivých dôkazov. Posúdenie, ktoré dôkazy sú pre objasnenie skutkového stavu postačujúce, patrí výlučne súdom nižšieho stupňa.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že postup súdu I. stupňa pri odmietnutí dôkazných návrhov obvineného bol v súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku. V odôvodnení rozsudku súd dostatočne vysvetlil prečo navrhované dôkazy považoval za nadbytočné alebo nepotrebné. Námietky obvineného týkajúce sa nevykonania ním navrhovaných dôkazov preto nie sú spôsobilé naplniť niektorý z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

K námietke obvineného, podľa ktorej malo dôjsť k porušeniu práva na obhajobu tým, že mu nebolo umožnené odôvodniť podanú sťažnosť, ktorú následne prokurátorka zamietla ako nedôvodnú, dovolací súd uvádza, že takáto námietka nie je dôvodná a nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Obvinený svoju argumentáciu založil na tvrdení, že pre výkon väzby mal obmedzené možnosti konzultovať postup s ustanovenými obhajcami, pričom v relevantnom období sa obhajca nachádzal na letnej dovolenke. Súčasne poukazoval na to, že tak on, ako aj jeho obhajca, podali žiadosť o jeho oslobodenie od povinnosti obhajovať, pričom o žiadosti obvineného bolo rozhodnuté zamietavo, zatiaľ čo jeho obhajca bol neskôr na vlastnú žiadosť od tejto povinnosti oslobodený. Podľa obvineného mu uvedené okolnosti sťažovali možnosť zistiť stav konania o jeho žiadosti a riadne pripraviť odôvodnenie sťažnosti.

Zo spisového materiálu však vyplýva, že obvinený túto námietku uplatnil už v žiadosti o preskúmanie postupu podľa § 210 Trestného poriadku, ako aj v rámci odvolacieho konania. Uznesenie, proti ktorému sťažnosť smerovala, bolo obvinenému doručené 27. júla 2023 a jeho obhajcovi 21. júla 2023. Obvinený podal sťažnosť 1. augusta 2023 s tým, že jej odôvodnenie doplní po porade s ustanoveným obhajcom. Následne 9. augusta 2023 mu bola doručená výzva na jej odôvodnenie v lehote 5 pracovných dní, čo však obvinený neurobil (resp. ani na ňu nereagoval).

Žiadosť obvineného o oslobodenie obhajcu od povinnosti obhajovať bola podaná 12. júla 2023, avšak o tejto žiadosti bolo rozhodnuté až 12. augusta 2023. Pôvodne ustanovený obhajca bol napokon od tejto povinnosti oslobodený 25. augusta 2023, pričom zároveň bol obvinenému ustanovený nový obhajca JUDr. Michal Gallo.

Ako vyplýva z vyjadrenia prokurátorky, s ktorým sa dovolací súd plne stotožňuje, obvinený mal počas celého obdobia od podania sťažnosti, t. j. od 1. augusta 2023 až do jej zamietnutia 31. augusta 2023 ustanoveného obhajcu, čím bolo jeho právo na obhajobu v plnej miere naplnené. Skutočnosť, že sa nachádzal vo väzbe, sama osebe nepostačuje na záver, že by mu bol znemožnený kontakt s obhajcom, alebo že by nemal primeranú možnosť pripraviť odôvodnenie sťažnosti. Obvinený aj jeho obhajca túto možnosť mali, avšak odôvodnenie sťažnosti nebolo doplnené.

Prokurátorka zároveň podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmala zákonnosť napadnutého uznesenia o vrátení vecí z 17. júla 2023 aj bez odôvodnenia podanej sťažnosti, ako jej to ukladá zákon, a dospela k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná. Svoje rozhodnutie náležite odôvodnila.

K uvedenému dovolací súd len dodáva, že hodnotenie komunikácie klienta a advokáta (v trestnom konaní obvineného a obhajcu), jej kvality, resp. ani kvalita obhajoby, bez ďalšieho neprináleží súdu a je výlučnou vnútornou záležitosťou medzi klientom a advokátom, do ktorej v zásade neprináleží súdu zasahovať.

Ďalej obvinený poukazoval na to, že z predmetných motocyklov boli zaistené daktyloskopické a biologické stopy, avšak do spisu nebol založený žiadny znalecký posudok týkajúci sa ich vyhodnotenia.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhlí. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Dovolací súd v tejto súvislosti opätovne poukazuje na judikatúru, podľa ktorej „za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno pokladať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení si povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku“.

Z vyššie citovaného vyplýva, že rozhodnutie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, ako aj o ich rozsahu a spôsobe vykonania, patrí do výlučnej právomoci orgánov činných v trestnom konaní a súdu. Tieto orgány nie sú povinné vyhovieť každému dôkaznému návrhu obvineného alebo obhajoby, pokiaľ navrhované dokazovanie nepovažujú za potrebné na objasnenie vecí.

Pokiaľ obvinený namietal, že nebol zabezpečený znalecký posudok k biologickým stopám, takýto argument sám osebe nie je spôsobilý založiť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Právo na obhajobu nemožno vykladať tak široko, že by obvinenému garantovalo, že orgány činné v trestnom konaní zabezpečia a vykonajú každý ním navrhovaný dôkaz. V postupe orgánov činných v trestnom konaní, riziko nezabezpečenia dôkazu, ktorý mohol byť zabezpečený, avšak zabezpečeným nebol, znáša prokurátor, na ktorom leží dôkazné bremeno v súdnom konaní. Aj stav nezabezpečenia dôkazov zo strany orgánov prípravného konania, ktorého zabezpečenia sa dovoľáva sám obvinený vo svoj prospech, vo výsledku podlieha komplexnému vyhodnoteniu dôkazov súdom po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, a vo všeobecnosti môže (na ťarchu obžaloby) viesť zo strany súdu k aplikácii zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného). Pokiaľ však súd dospeje k záveru o dôkaznom preukázaní viny obžalovaného za žalovanú trestnú činnosť, ide súčasne o jeho záver o tom, že v súdnom konaní vykonanými (primárne prokurátorom predloženými) dôkazmi bola vina obžalovaného bez dôvodných pochybností preukázaná, čo implikuje súčasne záver o tom, že akékoľvek ďalšie dôkazy nebolo potrebné zabezpečiť a vykonať, a teda pokiaľ aj ide o dôkazy v prípravnom konaní nezabezpečené (nezaistené), fakt ich nezabezpečenia nie je spôsobilý spochybniť vinu obžalovaného.

V posudzovanom prípade však súdy nižšej inštancie v pôvodnom konaní hodnotili dôkazný stav ako dostatočne (bez dôvodných pochybností) preukazujúci vinu obžalovaného, čím súčasne vyjadrili, že nezabezpečenie v prípravnom konaní (resp. predloženie prokurátorom s obžalobou) aj iných dôkazov ich nevedlo vo výsledku (v dôkazne hodnotiacom procese) k záveru o tom, že by prokurátor neuniesol

dôkazné bremeno.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd konštatuje, že v postupe orgánov činných v trestnom konaní ani súdov nižších inštancií nebolo zistené také pochybenie, ktoré by svojou povahou predstavovalo zásadné porušenie práva obvineného na obhajobu, a teda napĺňalo dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

* * *

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa všeobecne rozumie situácia, keď skutok ustálený vo výroku odsudzujúceho rozsudku (v jeho tzv. skutkovej vete) bol súdmi nižších inštancií v pôvodnom konaní právne posúdený ako trestný čin, hoci nevykazuje znaky žiadneho trestného činu alebo vykazuje znaky iného trestného činu spôsobom nezodpovedajúcim aplikovanej právnej kvalifikácii súdmi nižších stupňov.

Podstatou správneho právneho posúdenia skutku (správnej právnej kvalifikácie) je správna aplikácia hmotného práva, teda že skutok formulovaný v skutkovej vete výroku o vine bol z hľadiska zákonných znakov správne subsumovaný pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) môže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu dovolací súd považuje za nevyhnutné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je vždy viazaný skutkovým stavom veci, tak ako bol zistený súdmi nižšieho stupňa. Samotné nesprávne skutkové zistenia nemôžu byť dôvodom dovolania, pretože dovolací súd nemôže skutkový stav meniť ani dopĺňať, obvinený môže v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové námietky sa považujú najmä také, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania alebo proti hodnoteniu dôkazov súdmi nižších stupňov. Dovolací súd nemôže z podnetu dovolania obvineného prehodnocovať vykonané dôkazy. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa, a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len odvolací súd.

Z dovolacej argumentácie k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku vyplýva, že obvinený namieta spôsob hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, keď namieta najmä rozpory vo výpovediach svedka O., ktorý v prípravnom konaní vypovedal odlišne než na hlavnom pojednávaní 10. mája 2024, pričom jeho neskoršia výpoveď sa mala v podstatných bodoch zhodovať s výpoveďou obvineného. Takto formulované námietky smerujú výlučne proti spôsobu hodnotenia dôkazov súdmi nižších stupňov, a tým aj proti ich skutkovým záverom, a preto nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Ani tvrdený extrémny nesúlاد medzi skutkovými zisteniami a vykonanými dôkazmi bez ďalšieho nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, keďže pochybnosti skutkového charakteru sú relevantné len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku (ktorý však môže úspešne uplatniť len minister spravodlivosti). Len navyše je vhodné poznamenať, že v posudzovanom prípade sa súd I. stupňa vyššie uvedenými obvineným namietanými rozpormi v odôvodnení rozsudku zaoberal, rozpor v svedeckých výpovediach logicky vysvetlil, a uviedol prečo považoval výpoveď svedka O. z prípravného konania za vierohodnú a logicky zapadajúcu do reťazca ostatných dôkazov.

Sumarizujúc uvedené tak dovolací súd konštatuje, že dovolateľom tvrdené pochybenia skutkového charakteru nenapĺňajú žiadny ním uplatnený dovolací dôvod, ani žiadny iný dovolací dôvod, pod ktorý

by ním vytýkané chyby pri správnej subsumpcii mohli byť podradené.

Na podklade vyššie uvedeného dovolací súd uznesením na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, pretože je zrejmé, že na základe vecných námietok obvineného uvedených v dovolaní nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.